

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΛΑΝΟΣ

ΓΕΝΝΗΘΗ ἐν Ἀθήναις τῷ 1760 ἐκ γονέων εὐπολήπτων. Ἐξεπαιδεύθη τὰ πρῶτα γράμματα εἰς τὸ τότε σχολεῖον τῶν Ἀθηνῶν, σχολαρχούμενον ὑπὸ τοῦ ἀθηναίου εὐπατρίδου Ἰωάννου Βενιζέλου. Πόθῳ τελειοτέρως παιδεύσεως μετέβη, δεκατετραετῆς ὢν, εἰς Πάτριον καὶ ἡεροῦσθη Δανιὴλ τοῦ Πατριῆου, καὶ μετὰ ἐξαετίαν προσκληθεὶς εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τοῦ θείου του Γρηγορίου Μητροπολίτου Καισαρείας ἤκουσε καὶ ἐκεῖ Παναγιώτου τοῦ Παλαμᾶ. Ἠμαζόν τότε Ἕλληνες μεγαλέμποροι ἐν ταῖς Ἰνδίαις. Εἰς τούτων, ὁ Κωνσταντῖνος Πανταζῆς, γράψας ἐκ Καλκούτας πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴν του ἐζήτηε νέον Ἕλληνα διδάσκαλον ἱκανὸν νὰ διδάξῃ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἰς τὴν οἰκογένειάν του. Ἡ ἐντολὴ αὕτη ἀνετέθη εἰς τὸν Γαλανόν, ὅστις ἀνεχώρησεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὴν Ἰνδικὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ 1786, καὶ ἔφθασεν εἰς Καλκούταν περὶ τὰ μέσα τοῦ 1787, ἥτοι ἀκριβῶς ἡδὴ πρὸ ἐνὸς αἰῶνος. Διατρίψας 23 ἔτη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πανταζῆ, ἐδίδασκε μὲν τὴν ἑλληνικὴν, ἐξεμάσθη δὲ τὴν ἀγγλικὴν, τὴν σανσκριτικὴν, τὴν περσικὴν καὶ ἄλλας ἀσιατικὰς γλώσσας. Ἰκανὴν περιουσίαν ἀποκτήσας, ἀπεφάσισε ν' ἀφιερῶσιν τὸν ἑπὶ λοιπὸν αὐτοῦ βίον εἰς τὴν φιλοσοφίαν. Ὅθεν καταθέσας τὴν περιουσίαν του ἀσφαλῶς, ὅπως λαμβάνῃ τοὺς τόκους τῶν χρημάτων αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Γάγγου κειμένην ἱερὰν τῶν Ἰνδῶν πόλιν Μπενάρες (τὴν ἀρχαίαν Κασσῆν). Ἐνταῦθα ἐνδυσθεὶς τὴν τῶν βραχμάνων στολὴν καὶ τοὺς σφωτέρους μεταξὺ αὐτῶν συναναστροφόμενος, ἐν διαστήματι τεσσαράκοντα ἐτῶν, ἐμελέτησε πᾶσαν τὴν σανσκριτικὴν φιλολογίαν καὶ τὴν ὑψηλοτέραν θεοσοφίαν παρὰ τῶν δοκιμωτέρων ἐμυήθη. Διό οὐ μόνον παρὰ τῶν Ἀγγλῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ Ἰνδικῇ εὐρωπαϊκῶν μεγάλως ἐτιμᾶτο, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν Ἰνδῶν ἰδίως ἐθεωρεῖτο ἀνὴρ θεὸς καὶ σφωτάτος. Δὲν εἶνε ὁμῶς ἀκριβὲς τὸ ῥηθέν, ὅτι δῆθεν ὁ Γαλανὸς ἐξομῶσας τὴν πάτριον θρησκείαν, ἠσπάσθη τὸν βραχμανισμόν. Ἐκεῖ ἐν Μπενάρες ἀνέλαβε καὶ ἔφερεν εἰς πέρας τὸ κολοσσιαῖον ἔργον τῆς ἐκ τῆς σανσκριτικῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν μεταφράσεως τῶν κυριωτέρων σανσκριτικῶν συγγραμμάτων. Τὰς μεταφράσεις αὐτοῦ ἐπλούτισε καὶ δι' ἰδίων σημειώσεων. Αἱ Ἰνδικαὶ μεταφράσεις τοῦ Γαλανοῦ ἐξεδόθησαν ἐν Ἀθήναις εἰς 7 τόμους (1845-1853) μετ' ἀξιολόγων *Προλεγομένων* ὑπὸ τοῦ γερουσιαστοῦ Γεωργίου Κοζάκη Τυπαλδοῦ. Προσέτι ἐδημοσιεύθησαν αὐτοῦ ἐπιστολαὶ τινες ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ τῶν Ἰνδικῶν μεταφράσεων καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ *Ἀλληλογραφίᾳ* ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1852 ὑπὸ Ἡλίας Τανταλίδου, καὶ *Ἐπίγραμμα* εἰς Δανιὴλ τὸν Σίφνιον, ἀποθανόντα ἐν Δάκκᾳ τῆς Ἰνδικῆς. Ἐμειναν δ' ἀνέκδοτα ἡ *Βαγαβάθα Πουράνα* καὶ τινὰ ἔργα λεξικογραφικά. Ὁ Γαλανὸς ἀπέθανεν ἐν Μπενάρες τῷ 1833, ἀφήσας διὰ διαθήκης εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον τὰ χειρόγραφα του καὶ 36,000 δρ. Ἡ δημοσίευσίς τῶν ἔργων τοῦ Γαλανοῦ ἐποίησε μεγίστην αἰσθησιν εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον, ὅστις ἀπὸ ἐνὸς περίπου αἰῶνος μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀσχολεῖται εἰς τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν τῆς ἀρχαίας Ἰνδικῆς. Ἀξία θαυμασμοῦ εἶνε καὶ ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἣν μετεχειρίσθη ὁ Γαλανός, καὶ ἥτις ἐν τισιν αὐτοῦ ἔργοις, οἷον ἐν τῇ τῷ 1847 δημοσιευθείσῃ *Γιτᾷ*, ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν δοκιμωτάτων εὐρωπαϊκῶν ἑλληνιστῶν ὡς ἐνθυμίζουσα κατὰ τὴν καλλιτέλειαν τὸν Πλάτωνα.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ο Θ Ω Ν

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

- α) Διὰ τὴν θεολογικὴν σχολὴν τοὺς Κυρίους Ἀρχιμανδρίτην Μισαὴλ Ἀποστολίδην εἰς τακτικὸν καθηγητὴν, Τὸν γραμματέα τῆς ἱερᾶς συνόδου Θεόκλητον Φαρμακίδην εἰς τακτικὸν καθηγητὴν, Κοντογόνην εἰς ἑκτακτον καθηγητὴν.
- β) Διὰ τὴν νομικὴν σχολὴν εἰς καθηγητὰς ἐπιτιμίους τοὺς Κυρίους Κλονάρην πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ῥάλλην εἰσαγγελέα παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν. Προβελέγγιον ὑπουργικὸν σύμβουλον, καὶ εἰσηγητὴν ἐν τῷ συμβουλίῳ τῆς ἐπικρατείας. Φέδερ Ἀρεοπαγίτην. Μελὲν ἀντεισαγγελέα παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ. Ἄνευ μισθοῦ.
- Εἰς καθηγητὰς ἑκτάκτους τοὺς Κυρίους Ἰωάννην Σοῦτσον, πρόεδρον ἐν τῷ συμβουλίῳ τῆς ἐπικρατείας, διὰ τὸν κλάδον τῆς δημοσίου οἰκονομίας. Γ. Μαυροκορδάτον Ἀργυρόπουλον.
- γ) Διὰ τὴν ἰατρικὴν σχολὴν Εἰς ἑκτακτον καθηγητὴν τῆς ἀνατομίας καὶ φυσιολογίας τὸν Κ. Μαυροκορδάτον. Τῆς εἰδικῆς παθολογίας, ἰατρικῆς θεραπείας, καὶ κλινικῆς τὸν Κ. Βούρον.